

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **Remedicum, s.r.o.**
sídlem Štefánikova 877/3, 737 01 Český Těšín
zastoupený advokátem Mgr. Piotrem Adamczykem
sídlem nám. Svobody 527, 739 61 Třinec

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 44, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2022, č. j. ČOI 33554/22/O100/Be/Št,
ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2022 č. j. ČOI 33554/22/O100/Be/Št, jímž bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Olomouckého a Moravskoslezského (dále jen „inspektorát“) ze dne 9. 4. 2021 č. j. ČOI 49241/21/3100/R 0065/Vit, ve věci pokuty za přestupek podle § 54 odst. 4 písm. b) zákona č. 90/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 90/2016 Sb.“).
2. Žalobce připustil, že se formálně dopustil vytýkaného jednání, avšak žalovaný se podle něj nevypořádal s tím, zda byla naplněna materiální škodlivost jednání žalobce. Žalobce dovezl z Číny respirátory v březnu 2020, uváděl je na trh tedy v počáteční fázi krize spojené s šířením viru SARS-CoV-2 na území České republiky, kdy na úrovni celého státu panoval zcela zásadní nedostatek ochranných pomůcek. Vláda vypravovala speciální letadla do států, kde bylo možno ochranné pomůcky opatřit za vysoké ceny, občané byli vyzýváni, aby v domácích podmínkách šili látkové roušky. Na tom nic nemění skutečnost, uvedená žalovaným, že zpětně nebyla krize na jaře 2020 nijak zásadní (z pohledu pozdějších vln nemoci Covid-19). Žalobce dovezl kvalitní, zdravotně nezávadné respirátory, stejný typ byl distribuován státem. Žalobce si nedokáže představit jinou mimořádnější situaci než tu, která nastala na jaře 2020. Žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 2. 2014 č. j. 4 As 105/2013-31 a ze dne 9. 4. 2015 č. j. 7 As 63/2015-29 k posuzování formálních a materiálních znaků přestupků.
3. Dále žalobce namítl nepřiměřenost sankce, když podle jeho názoru mělo být při zohlednění všeho výše uvedeného upuštěno od potrestání podle § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“).
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobci byla nejprve příkazem ze dne 4. 2. 2021 a po podání odporu rozhodnutím inspektorátu ze dne 9. 4. 2021 uložena pokuta ve výši 60 000 Kč za to, že (kráceno soudem) v postavení dovozce dne 27. 3. 2020 uvedl na trh respirátor FFP2/KN95 v množství 1500 kusů, u něhož před jeho uvedením na trh nezajistil splnění požadavků stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. 3. 2016, jenž se týká osobních ochranných prostředků, konkrétně to, že nebyl proveden příslušný postup posouzení shody uvedený v článku 19 nařízení, ani nebyly splněny další požadavky stanovené v čl. 8 odst. 5, čl. 8 odst. 6, čl. 10 odst. 3, čl. 10 odst. 4 nařízení. Tím se dopustil přestupku podle § 54 odst. 4 písm. b) zákona č. 90/2016 Sb. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím dne 9. 3. 2022, když především snížil pokutu na 40 000 Kč, provedl drobné úpravy ve výroku I. rozhodnutí inspektorátu, a ve zbytku potvrdil prvostupňové rozhodnutí.
6. K první žalobní námitce soud připomíná, že smyslem přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví není stále dokola opakovat již jednou vyřčené a soud se může v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného správního rozhodnutí odkazovat na odůvodnění napadeného správního rozhodnutí (srov. např. rozhodnutí NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019 – 50 či z dřívějších rozhodnutí rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007 č. j. 8 Afs 75/2005-130). V daném případě žalobce uvedl v

žalobě zcela shodný text jako již v podaném odporu a poté i v odvolání, přičemž správní orgány obou stupňů na jeho námitky podrobně reagovaly (srov. str. 12 – 13 rozhodnutí inspektorátu, str. 6 – 8 rozhodnutí žalovaného). Soud proto pouze zdůrazňuje, že správní orgány vzaly v úvahu krizovou situaci jara 2020, nicméně poukázaly především na to, že žalobce mohl kromě „klasické cesty“ uvádění osobních ochranných prostředků na trh (ve smyslu nařízení 2016/425) využít zjednodušený, alternativní postup podle Doporučení Evropské komise 403/2020, umožňující dodávat spotřebitelům osobní ochranné pomůcky v co nejkratší době – avšak žalobce nepostupoval ani jedním z těchto legálních procesů. Správní orgány se věnovaly i rozdílu mezi tím, jak mohly být tyto prostředky dodávány v daném období obchodníky volně do evropské tržní sítě (čl. 7 citovaného Doporučení) oproti režimu, v němž státní orgány mohly dodávat osobní ochranné prostředky vybraným skupinám konečných uživatelů (zdravotníkům atd. – čl. 8 citovaného Doporučení). Jediné, v čem se soud neshoduje s žalovaným, je argument založený na skutečnosti, která nemohla být známa v době spáchání skutku (zpětné hodnocení šíření koronaviru – viz str. 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Soud má však za to, že i přes tento dílčí nedostatek rozhodnutí správních orgánů ob stojí, neboť i bez zmíněného odstavce obsahují dostatek konkrétní a přiléhavé argumentace, včetně vypořádání otázky zákonem chráněného zájmu, takže vyhovují požadavkům žalobcem obecně zmíněné judikatury. První žalobní námitka není důvodná.

7. Pokud jde o výši pokuty, soud především uvádí, že za daný přestupek lze uložit pokutu až do výše 500 000 Kč (§ 54 odst. 4 písm. b/ ve spojení s § 54 odst. 5 písm. d/ zákona č. 90/2016 Sb.). Možností upuštění od uložení správního trestu se konkrétně zabýval již inspektorát na str. 15 rozhodnutí a žalobce na jeho argumentaci nijak v žalobě nereagoval. Inspektorát se zabýval přitěžujícími i polehčujícími okolnostmi a též majetkovými poměry žalobce, žalovaný k dovolání žalobce ještě více zohlednil mimořádnost situace na jaře 2020 a upustil od hodnocení počtu 1 500 kusů respirátorů jako přitěžující okolnosti. Pokuta, uložená rozhodnutím 1. stupně ve výši 12% z možného rozpětí, tak byla žalovaným ještě snížena na 8% z možného rozpětí. Soud s ohledem na obecnost žalobní námitky uzavírá, že ani námitku týkající se výše pokuty neshledal důvodnou.
8. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
9. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 2. února 2023

JUDr. Monika Javorová

Shodu s prvopisem potvrzuje

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje